

ИЗДАЊЕ ШИМАНОВАЦА

Година I број 2 фебруар 1999. ЦЕНА 7 ДИНАРА

OPEL ————— OPEL
AUTO-SERVIS SILVER
ŠIMANOVCI
TEL. 022/80-430 & 063/20-66-20
OPEL ————— OPEL

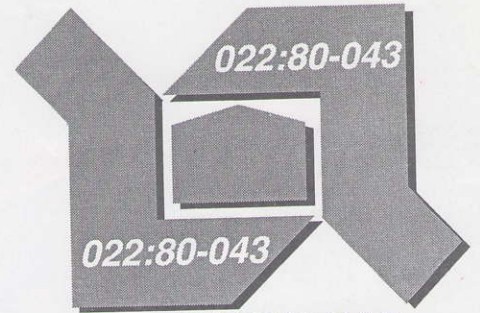

Компјутерски консултинг, инсталирање система, програмирање и часовни

tel: 022/ 80-250

e-mail: pajayu@beotel.yu

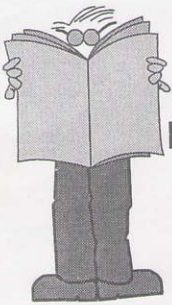
022:80-043

022:80-043

-DDOR NOVI SAD-
A.d.

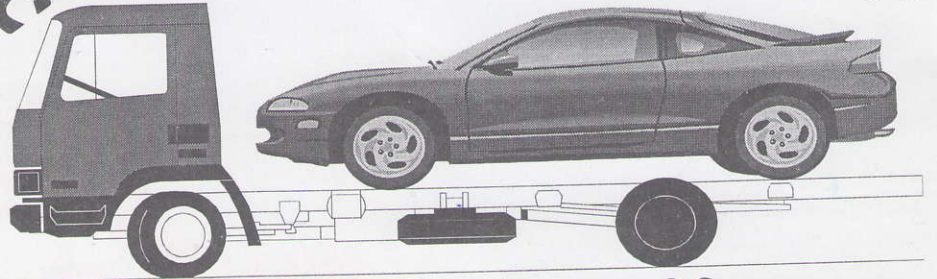
Osiguranje koje traje

С.Т.Р. ПИКОЛО-ШИМАНОВЦИ
ВЛАСНИК
АНЏИЋ ДРАГАНА
022/80-379

ВЕЛИКИ
ИЗБОР
РОБЕ
ПОВОЉНЕ
ЦЕНЕ!
НАЈВЕЋИ
ИЗБОР
ШТАМПЕ

AUTO SERVIS -SAŠA.

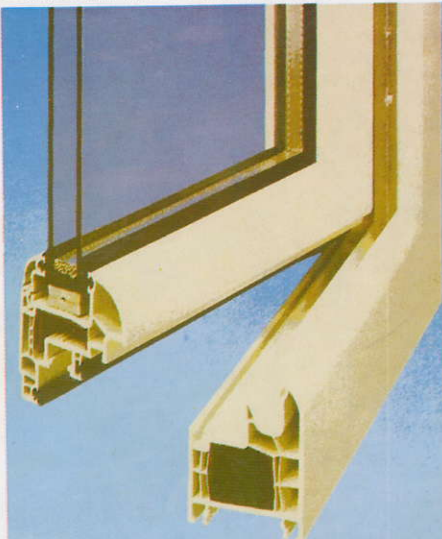
ŠLEP SLUŽBA

Мандић Сокак бр.10. Шимановци
Тел:022/80-446 063/504-389

THERMOPLAST

IZRADA PLASTIČNIH PROZORA-VRATA
ZASTAKLJIVANJE TERASA - MONTAŽA

THERMOPLAST
022/80-313
ŠIMANOVCI

Глас Шимановаца
фeбpуap 1999. гoд. бp.2.

**С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ГОСПОДИНА ВАСИЛИЈА
ЕПИСКОПА СРЕМСКОГ**

Издавач:
Група грађана
из Шимановаца

Директор:
„Глас Шимановаца,
Слободан Чавић

Главни и одговорни уредник:
Јереј Жељко Кретић

Заменик главног уредника:
Живко Радивојевић

Уређивачки одбор:
Радован Богдановић
Светлана Велимировић
Слободан Чавић
Живко Радивојевић

Редакција:
Јереј Жељко Кретић,
Мирко Ђорђевић, Светлана
Велимировић, Александар Ђорђевић,
Слободан Чавић, Живко Радивојевић,
Горан Ристивојевић, Момчило
Станојевић,
Радован Богдановић,

Технички уредник:
Слободан Чавић

Дизајн:
Агенција „ЛАВ,, Шимановци

Фотографије:
Радован Богдановић-Бата

Адреса:
22310 Шимановци Голубиначка 38.
Тел: 022/80-043
022/80-301

Штампа:
Српска манастирска штампарија
Сремски Карловци

Часопис излази месечно

Насловна страна
Садашњи изглед Дома културе у
Шимановцима. Дом је изграђен да-
леке 1934. године

РЕЧ УРЕДНИЦА

Чницијатива да се покрене информативно гласило, које смо крстили као „Глас Шимановаца,, испоставила се, бар што се тиче првих реакција, оправдана.

Сада, након учињеног а из ове перспективе, чини нам се да смо могли и боље и лепше. Поуке смо извукли и пред вама је садржај другог броја, надам се много квалитетнијег имајући на уму чињеницу да у нашем селу живи и ради добар број познатих новинара, проналазача, угледних пољопривредника, чувених занатлија, добрих угоститеља, изврских педагога, очекујемо да ће нам они својим предлозима, саветима, па и самим текстовима помоћи да наше и ваше гласило буде све боље и садржајније.

Искрену захвалност упућујемо свима онима који су нам усмено, или писмено, упутили честитке поводом излажења првог броја. Такође се захваљујемо и свим оним добронамерним критичарима који су нам помогли да овај број уредимо још боље.

Оно чега неће бити у нашем и вашем гласилу је страначка острашљеност, неукус и неаргументована критика. За све остало наше странице су отворене. Пишите нам, предлажите, па и критикујте ако ваша критика води добром решењу.

ДА СЕЛО БУДЕ БЛИЖЕ ГРАДУ

● Планови су и ове године скројени према проблемима мештана а њихово остварење определиће - материјалне могућности Месне заједнице и ентузијазам грађана

Шимановци су највеће село у општини Пећинци. Простире се на 35 км квадратних и у њему је 1.250 кућа у старом делу и 124 стана у Новом насељу. У 1.374 домаћинства живи 5.600 становника који су осетили све предности близине града и живота у великом селу, али су на сопственом примеру искусили и правило - што већа Месна заједница, већи и проблеми.

-Било велико или мало, свако село има своје комуналне и остале заједничке интересе и у складу са њим - развојне планове. О развојним плановима Шимановаца разговарамо са председником Савета месне заједнице Николом Брдаром. За почетак разговора замолили смо нашег саговорника да се осврне на претходну годину и све оно што се у њој догодило, а што је важно за боље функционисање Месне заједнице.

-Прошле године смо урадили низ послова који су важни за квалитетнији живот у селу. Извршили смо чишћење појединих канала и банкина у Голубиначкој улици. У парк у центру села насули смо 70 камиона земље и одстранили суво дрвеће, а на пролеће нам предстоји да засадимо нове саднице и уредимо Споменик српским добровољцима из Првог светског рата који је сада у веома лошем стању. Завршили смо пут до гробља, тако да сада до гробља могу да прођу аутомобили без обзира на временске прилике. Насули смо поједине путеве у месту при чему је 50% средстава обезбеђено из месног самодоприноса а 50% из личног учешћа грађана који живе у тим улицама. Ова инвестиција је била релативно јефтина, зато што смо донели око 300 кубика шљаке и шљунка са депоније поред „Беопетролове“, пумпе. Превоз овог материјала обавили су трактори земљорадничке задруге и превозници из села Бранко и Павле Ђурић и Јован Ђурђевић који су минимално наплатили своје услуге. Поред тога, завршили смо уређење месног хуманог гробља - каже Никола Брдар.

Имали сте прошле године лепу сарадњу са школом и Домом здравља?

-Сарадња је била свестрана и веома корисна. Извршили смо реконструкцију санитарног чвора у школи и данас он одлично функционише. Уз то, опремили смо малу радионицу за раднике који раде на одржавању школе. У Дому здравља смо решили грејање чекаонице и такође реновирали санитарни чвор за пацијенте, а уз помоћ приватника из села набавили смо и неке медицинске апарате.

Да ли је направљен значајнији корак у водоснабдевању?

-Прошле године је урађен пројекат за копање новог бунара и бунар је ископан и стављен у

функцију. Његов капацитет је 16,5 л у секунди. У току ове године ћемо ископати још један бунар на локацији њиве коју је земљорадничка задруга уступила Месној заједници. Рачунамо да ће још један бунар решити проблем недостатка воде у летњим месецима. Међутим, пошто је водоводна мрежа стара - водовод ради од 1971. године - страхујемо да ће повећан притисак у цевима проузроковати невоље и стога ћемо парцијално решавати и питање водоводне мреже - замењиваћемо део по део мреже новим цевима. Иначе, морам да нагласим да су у акцији прикупљања добровољно издвојених средстава за бушење новог бунара и реновирање санитарног чвора у школи прикупљена средства у износу од 21.800 динара. Санитарни чвор у школи је коштао 35.000 динара, а средства су, поред мештана, обезбедили Скупштина општине Пећинци и Месна заједница.

Један од најзначајнијих послова је чишћење депоније смећа. Да ли ће се усталивати пракса организованог изношења смећа?

-Прошле године смо очистили депонију смећа у центру села, у близини амбуланте и школе. Та депонија је била не само ругло села, већ и потенцијални извор заразе за ђаке и малишане из предшколске установе.

-У послу чишћења помогла нам је фабрика шећера. Сада је тај део чист, више нико не баца смеће на то место, а у близини смо направили и паркинг за све оне који код лекара долазе аутомобилом. Поред чишћења дивље депоније у центру села, на основу одлуке надлежних институција Скупштине општине и месне заједнице извршили смо уређење сеоске депоније смећа, ископали смо велике јаме и оградиле их насипима земље, како се смеће не би расипало по околним њивама. Сматрам да је једна од најважнијих одлука Савета месне заједнице управо одлука о организовању изношења смећа, јер домаћинство је сада лишено значајних проблема за симболичних 15 динара месечно. У ову цену је урачунато одржавање депоније смећа и изношење два пута недељно.

Да ли је организовано изношење смећа довољна гаранција да ће село сада бити значајно чистије?

-Сигурно да је овај гест један од важнијих. Ипак, ја морам да апелујем на све грађане који врше услуге чишћења септичких јама да цистерне са фекалним водама празне на депонији смећа а не на неким другим местима. До сада нисмо подносили пријаве за такве поступке који иду ка загађењу човекове околине, али ћемо у будуће бити принуђени да то учинимо, у циљу заштите свих мештана Шимановаца.

Када смо већ код теме здраве околине, често се чују примедбе мештана да неке фабрике у селу имају прљаву и крајње проблематичну технологију?

У Месну заједницу су стизале петиције грађана који се жале да им се суше воћњаци у близини спорних фабрика. Ми смо упутили захтев овлашћеним институцијама и њихови стручњаци су извршили надзор над радом сумњивих фабрика и утврдили да су мере, које фабрике предузимају у циљу заштите околине, у складу са важећим стандардима и да нема опасности по здравље људи. Могуће је да су фабрике раније радиле без мера заштите, и да су њихови власници предузели мере тек када су се грађани побунили. У сваком случају, по оцени стручњака из области екологије те фабрике више нису проблематичне.

Који послови још чекају Месну заједницу у овој години?

Наставићемо свакако насипање путева у улицама где смо започели насипање. Осим тога, током ове године побољшаћемо осветљење на игралишту како би млади у летњем периоду могли да се баве спортом и рекреацијом, уместо да седе у задимљеним кафићима. Један од најважнијих послова биће проширење хуманог гробља, с обзиром да су

Никола Брдар

Шимановци велико насеље и да је постојеће гробље постало преуско. Гробље ћемо проширити на парцеле које су у приватном власништву. У сарадњи са Скупштином општине нашли смо решење да се власницима земљишта заузврат уступе плацеви у грађевинском реону. Ново гробље ћемо парцелисати и нумерисати их као што се то ради и у осталим већим местима која опремају нова гробља. Једно од болних тачака Месне заједнице је свакако и сточно гробље, које морамо током године уредити тако да не буде потенцијални извор заразе за стоку. С обзиром да ће ове године кренути реализације радне зоне и да ће почетком марта почети са радом фабрика обуће, створиће се услови за набавку нове телефонске централе и прикључење око 500 нових телефонских бројева. Ове године ћемо прикупити понуде и урадити пројектну документацију за изградњу канализационе мреже. Укратко, учинићемо све да у оквиру расположивих материјалних могућности, обезбедимо услове за што квалитетнији живот мештана Шимановаца. Потребне мештана биће основни путоказ за рад Савета месне заједнице.

Светлана Велимировић

МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА ШИМАНОВЦИ БРОЈ: 189/98

Дана, 25.12.1998. године
Шимановци

План и програм рада за 1999.год.

1. Одржавање водовода и опремање бунара.
2. Проблем наплате воде и наплата за изношење смећа.
3. Проширење и парцелација месног хуманог гробља.
4. Реализација радне зоне.
5. Уређење и одржавање депоније смећа, и организовано изношење смећа.
6. Уређење и одржавање сточног гробља.
7. Чишћење каналске мреже у месту.
8. Уређење простора испред Месне заједнице.
9. Насипање путева у улицама-наставак радова.
10. Бушење новог бунара.
11. Одржавање зелених површина по улицама и попуна засадом у парку.
12. Изградња тротоара у улицама.
13. Реконструкција споменика у парку.
14. Завршетак изградње црквеног торња.
15. Набавка нове или проширење телефонске централе.
16. Проблем становања на Новом насељу.
17. Рад спортских клубова.
18. Проблематика у здравству.
19. Развој мале привреде у М.З.
20. Проблем незапослености у М.З.
21. Социјална проблематика у М.З.
22. Припрема пројектне документације за изградњу канализационе мреже.
23. Одржавање уличне расвете.
24. Уређење и опремање физкултурне сале у Основној школи.
25. Поправка фасаде и кровне конструкције на Дому здравља.
26. Проблем саобраћаја - одржавање путева, знакови, обележавање.
27. Узурпација друштвене имовине-поских путева.
28. Остварење зелене пијаце - припрема пројектне документације.
29. Замена бројева и нумерисање стабених објеката.
30. Проблем гасификације.
31. Припрема пројектне документације за изградњу ловачког дома.
32. Рад у школству-доградња и адаптација школе.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ШИМАНОВЦИ
Никола Брдар

СПРЕМНИ ЗА САРАДЊУ

Задруга ће увек остати добро Шимановаца, а за успостављање нових облика сарадње са сељацима неопходно је њено економско јачање.

По доласку на место директора Земљорадничке задруге у Шимановцима, директор Младен Марић се суочио са старим дугом и прилично депресивном ситуацијом у свом новом колективу. У постојећим околностима запослени су пружили максимум и прошле године на време засејали и добро обрадили усеве, а у оквиру расположивих средстава засновали су и сточарску производњу у области живинарства, свињогојства и овчарства. Како би производња конзумних јаја била што јефтинија, а тиме и већа зарада, активиран је рад задружне мешаоне сточне хране.

Због наслеђених дугова и суше која је на појединим усевима умањила принос и до 70 одсто, због чега је у општини Пећинци суша проглашена за елементарну непогоду, Задруга ипак није успела да постигне очекиване финансијске резултате, ал је успела да пружи значајну помоћ за развој села. У разговору са директором Марићем, замолили смо га да нам каже нешто више о сарадњи задруге и пољопривредних произвођача.

-Желим да поручим мештанима Шимановаца да је Задруга правно лице, организација заснована на добровољном и солидарном удруживању задругара и да ће увек остати део села - не може се припојити никаквој организацији ван Шимановаца. Ово појашњавам због тога што у одређеним круговима влада уверење да ће Задругу неко да „откупи,, или „прода,, и да стога у њу не вреди полагати никакве наде нити се исплати улагати у њено економско јачање. Истичем да само економски јака. Задруга може на прави начин одговорити на захтеве пољопривредника и да ће, кад се потпуно опорави, моћи по повољним условима да обезбеђује репро-материјал, гориво и резервне делове за произвођаче, као и да врши откуп њихових производа. Зато је економско јачање Задруге у интересу не само запослених, већ и читавог села. У постојећим околностима, сарадња са пољопривредницима се одвија у ограниченом обиму, али је од великог значаја. Прошле године смо откупили пшеницу и исплатили је у року, чак смо уновчили све благајничке записе које су произвођачи добили за пшеницу од Дирекције робних резерви. Такође смо пре Нове године исплатили 70 % преузете шећерне репе, иако смо од шећеране добили само за исплату 30% репе. Једноставно, издвојили смо средства на рачун неких других трошкова задруге како би произвођачи имали новац за новогодишње празнике и Божић. Чак смо неким произвођачима, који дугују задрузи, одложили враћање дугова и исплатили новац за репу, како би и они прославили празнике како доликује. Испоставило се да је то био добар потез јер су сељаци на прави начин узвратили на нашу добру вољу - били су задовољни оваквим потезом и почели да враћају поверење у задругу.

Да ли су сељаци економски способни да враћају дуговања заостала из предходног периода?

-Имамо доста дугова који су стари и по неколико година, а они се највише односе на време када су сељаци посредством Задруге узимали супрасне крмаче од фарме из Сурчина. Пошто администрација није ваљано обављена, сада је тешко тачно утврдити право стање дугова, али су они евидентни и ми се надамо да ће бити измирени у већем делу, ако не у потпуности. Желим да поручим свим произвођачима који имају заосталих дуговања да смо спремни да разговарамо и да се договоримо о начину враћања дуга, тако да он не буде оптерећење за сељаке, јер желимо да започнемо сарадњу без оптерећења нерашчишћеним рачунима.

Поменули сте да је исплаћено 70% дуга за репу. Када произвођачи могу да очекују

ДА СВЕТ ПРИБЛИЖИ НАМА И НАС СВЕТУ

остатак и како се прошле године одвијао откуп осталих производа?

-Могуће је да до закључења наших новина већ бити исплаћени заостали дугови за репу, што значи да очекујем исплату већ за неколико дана. Што се осталих усева тиче, прошле године смо откупили соју и сунцокрет и прузету робу сељацима исплатили у року од два дана.

Како је завршена јесења сетва пшенице?

-Морам са задовољством да истакнем да је план јесење сетве 100% реализован, и ако је сетва пшенице на територији општине обављена на само 50% планираних површина. Ми смо до 20.децембра узорали све њиве и засејали смо 300 хектара пшенице и 20 хектара јечма, што значи да смо јесење радове извршили у потпуности. Такође смо обезбедили 6 вагона семenske пшенице за сетву у приватном сектору. Семе пшенице смо делили сељацима према уговору о сетви.

Да ли сте и колико спрмни за пролећну сетву?

-Сетва ће се вероватно одвијати у отежаним околностима због неповољних последица прошлогодишње суше и несклада цена готових производа и репро-материјала. Али, не сумњам да ћемо све на време и квалитетно урадити. Планирамо да засејемо 100 хектара кукуруза и већ смо набавили семе, а да ли ћемо успети нешто да обезбедимо и за приватнике, зависи од фактора на које мало можемо да утичемо.

Дали је задруга у протеклом периоду помагала развој села и шта село може да очекује од задруге у овој години?

Иако у тешкој ситуацији и оптерећена дуговима, задруга је учествовала у свим важнијим збивањима у селу, помагала школу, фудбалски клуб, Месну заједницу и цркву. Значајна средства смо уложили у изградњу црквеног торња, поклонили смо део задружног земљишта Месној заједници која на тој локацији треба да копа бунре, а помогли смо и фудбалском клубу Хајдук. Од пшенице из овогодишњег рода ћемо, надам се, успети да финансирамо замену паркета у школској физкултурној сали, с обзиром да је то од великог интереса за ђаке из Шимановаца. Наравно, помагаћемо и даље културне активности и радове у Месној заједници, а када финансијски ојачамо, биће простора за конструктивнију и ширу сарадњу са сељацима, а самим тим и за већу помоћ у развоју села.

С.П.

У оквиру прославе Светог Саве у Дому културе одржана је свечана академија. Светосавску беседу изговорио је професор Мирко Ђорђевић. На крају беседе похвално је говорио о информативном гласилу „Глас Шимановаца,,

У вечерњим часовима у сали Дома културе у Шимановцима одржана је свечана академија у славу Светог Саве, и у оквиру светосавских празника. Пригодан програм припремили су ученици Основне школе „Душан Јерковић Уча,,.Са посебном пажњом саслушана је светосавска химна, изговорена беседа и одсвирано неколико кола. Професор Мирко Ђорђевић, након изговорене беседе, похвално се, бираним речима обратио публици и Редакцији, рекавши да појава часописа представља светли тренутак у новијој историји села.

По завршеном програму организована је и светосавска томбола која је била веома посећена.

Проф. Мирко Ђорђевић

„Суђено је било Светом Сави да остави дом свој, да се одрекне и власти и да крене у свет, да свет приближи нама и нас свету; из Свете Горе он зрачи снагом дара, и шаље просвету у сваки дом српски и стиче независност и за цркву и за државу. Вековима је на том путу, све до вечераскада га славимо као национално крсно име, јер по њему се народ српски препознаје у свету. Суђено му је било и да умре у туђини, и да - над телом очевим - измири завађену браћу, а измирио их је, јер је имао и сам мир Господњи у души својој. Он и вечерас бди над нама и отвара нас за свет јер, поштован је у највећем делу Европе као мало који светац и светитељ,,

Из светосавске беседе проф. Мирка Ђорђевића

Шта мисле грађани КОРИСТ И ПОТРЕБА

Након изласка првог броја „Гласа Шимановаца“, и коментара које су преносиле „усмене новине чаршије“, учинило нам се неопходним да за мишљење о томе да ли су новине потребне селу, обратимо самим мештанима Шимановаца. Не можемо рећи да је анкета спроведена по принципу „случајног узорка“, јер смо свесно ишли да се обратимо људима различитих професија, образовања и узраста. Наравно да смо рачунали на њихову искреност и објективност и сами свесни чињенице да је могло и боље и садржајније.

Наша анкета је садржала два питања: **Шта мислите о првом броју часописа?** И одмах за њим и друго питање: **Да ли је селу потребно информативно гласило?**

Ево шта су нам одговорили наши суграђани:

Предраг ПЕШОВИЋ
власник „Алатнице
Пешовић,,

-Имао сам прилику да видим први број „Гласа Шимановаца,,. Прочитао сам га и са задовољством закључио да је намера успела. Шимановци су велико село, по својим карактеристикама блиско варошици, са развијеном малом привредом и сасвим је нормално да има потребу за своје житеље правовремено информисање о догађајима везаним за

развој села. Радим и живим у овој средини од 1976. године, добро познајем село, а и они мене. Био сам у прилици да пратим развој села који, истина, није био динамичан, али је био константан. Оно што посебно желим да истакнем је благонаклоност села и месне заједнице према мени и мојој фирми која се зове „Алатница Пешовић,,. Основана је 1980. године и у њој ради десетак квалификованих радника који чине солидан стручан тим способан да реши и најкомплицованије операције из своје струке.

Желим да истрајете и да гласило из броја у број буде све квалитетније, јер једино квалитет информација може да осигура солидну будућност.

**Славољуба
КАТАНИЋ,**
радник

-Шимановци су некада у свему предњачили. Било је то једно од најнапреднијих села у Доњем Срему и права је штета што се није изборило за статус општинског центра. Иницијатива је добра, садржај скроман, али се надам да ће наредни бројеви бити квалитетнији. Ако буде тако, онда ће му и будућност бити извесна, а и наша помоћ неће изостати. Зато је врло битно да

садржај буде разноврстан и приступачан нашим људима. Има пуно тога што сељани не знају, а морали би да буду информисани о догађајима који се тичу њихове коже. Желим да истрајете у доброј намери.

**Радмила
РАДОСАВЉЕВИЋ**
домаћица

-Дедина пензија износи 300 динара. Сада, у јануару, примио је другу половину из септембра, а у фебруару ће примити прву половину из октобра. Ја продајем кило сира да преживимо. О томе треба да се пише и зато су нам новине потребне. Потребне су нам новине и зато да сељани знају коме је исплаћено жито и репа, а коме

није. Ми смо, примерице ради, предали репу шећерани још у октобру, а да до сада нисмо добили ни динара. А ајде ти узми шећер из шећеране без пара! А? Ни од задруге немамо никакве вајде. Требају селу новине, али не да пишу о забијачкама, него о томе како сељаци сви искоришћавају. Да се пише о нашем тешком животу, зато нам новине требају.

Дејан МРЂЕНОВИЋ
пекара Мрђеновић

-Мислим да је замислио одлична. Већ први број понудио је леп дизајн и солидну информацију. За сваку похвалу је напор да се штампа једна ревија која већ на самом старту наговештава да ће у наредним бројевима бити благовремених и валидних информација. А то је веома битно за развој села. Желим вам да успете и примите моје искрене честитке за подухват који је село обогатио информативним садржајем који до сада није постојао.

Миле СТОЈКОВ
пензионер

-Добио сам први број, прочитао сам га и одушевио се чињеницом да и ми имамо своје новине.

Сигурно је да ће други број бити још бољи и похваљујем иницијативу да се новине покрену.

Оне су потребне селу из више разлога, а главни разлог је да ми не знамо пуно тога што је везано за наше село.

Душан СТАНОЈЕВИЋ
Пензионер

-Прочитао сам га и мислим све најлепше о њему. Часопис је потребан, али је, такође, потребно да и ви имате више стручних сарадника који ће знати да благовремено понуде квалитетну информацију која је потребна нашим грађанима. За почетак је добро и ја очекујем са нестрпљењем други број уз жељу да буде још занимљивији и садржајнији.

Марко МАРКОВИЋ
Пољопривредник

-Сваком живом човеку који размишља својом главом јасно је да су новине потребне селу. Добро је то, свиђају ми се. Треба свако да зна шта се ради и шта се не ради у нашем селу. Како је време код нас у селу, већ и сада поготово ми старији не знамо шта се дешава у другим улицама.

Наше село је велико и треба све што је добро да крене баш из нашег села. Толико за сада.

Драган ФИЛИПОВИЋ
власник сервиса
-Калибра-

Мислим да је одлична иницијатива да се неко досетио и преузео корак да се нешто дешава међу нама

Часопис треба и лепо је да послужи селу и његовим мештанима за информисање и напредовање, а самим тим и село подиже на виши ниво. Похвално је и што је то први лист на подручју наше општине, који је потекао баш из нашег места. Леп је и садржаји су доста добри, мада мислим да их треба проширивати, писати о темама које су корисне за напредак села.

Све похвале људима који раде на реализацији часописа. Верујем да ћете успети и желим вам из броја у број да тираж повећавате и да успете у замишљеном.

Станко ЉУБИНКОВИЋ
Пољопривредник

-Први број сам прочитао и свиђа ми се. Наставите тако, ја ћу врло радо да узимам сваки број. Такво гласило је потребно селу из више разлога. На његовим страницама могу да се нађу и критике и похвале. Оно што бих ја лично желео да читам у нашим новинама су информације везане за рад Савета Месне заједнице Шимановци.

Ваше и наше странице треба да остану отворене трибине на којима ће мештани у свако доба имати потпун увид у рад челника који је до сада често био обавијен велом тајне. Верујем да је мистерији дошао крај и зато је појава новина за сваку похвалу.

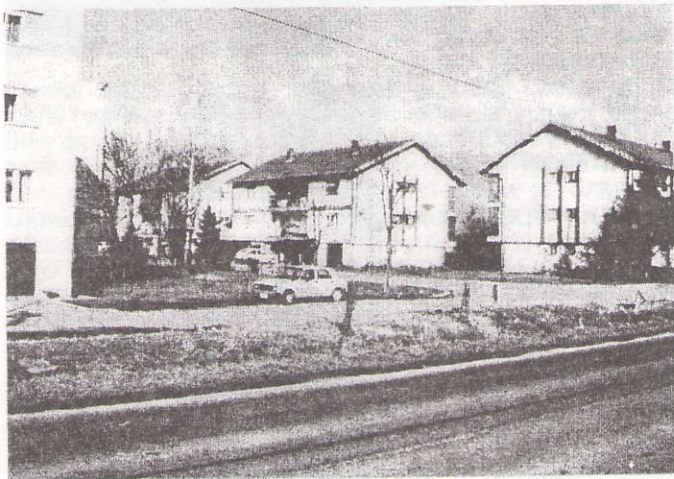
Анкету припремили:

Слободан Чавић
Јереј Жељко Кретић
Радован Богдановић

ПОЛОВИЧНО РЕШЕЊЕ

Пројекат као мамац за доделу стана. Од изградње насеља, па до данас, једина комунална инвестиција: десетак бетонских поклопаца за канализационе шахте. Комунално предузеће „Сава,, треба да поклати више пажње проблемима овог насеља. Од оснивања Скупштине станара, проблеми воде и смећа више не постоје. Зашто у Савету Месне заједнице нема и представника Новог Насеља.

Прича да је Ново насеље једна лоша инвестиција Бранка Пешића, некада чувеног градоначелника града Београда, стара је колико и само насеље. Наиме, учивши да Београд неће имати довољно плацева за све оне горштаке који су са брда хрлили ка престоници стресајући са опанака смонице далеких страна на њеном асфалту, Бранко је предложио да се у околини Београда изгради неколико стамбених насеља у којима би становала радничка класа. Нови Бановци и Шимановци су типични примери једне илузионистичке политике. Кажу да је Ново насеље било планирано за раднике и службенике ЈАТ-а, али пошто пројекат типа „кућица у цвећу,, није реализован, станови су додељивани или продавани онима који су били принуђени да их купе.

Ново насеље: Варош на ледини

Да би их склонили из града, показиван им је пројекат на ком су се јасно видели школа, обданиште, трговине, баште... Нешто неук, више носталгичан, човек је пристао да дође и станује на отвореној ледини.

Већ од самог усељавања људи су схватили да су на изванредан начин обманути. У Старом насељу људи су се већ били уселили, а нису имали ни улицу, ни расвету, ни канализацију. Тек касније, када је изграђено још пет зграда, постављена је расвета, асвалтирана улица и завршена канализација са био-диском. Наравно, ту су били и други садржаји: мини топлана и бунар за воду. Бунар и топлана били су кратког века, а убрзо затим уништена је расвета и почела је да се излива фекалија на улицу. Тек када су дошли мајстори и установили да је канализација дужине преко пола

километра саграђена без иједне ревизије, схватили су комплетну превару. Једини утисак који се могао извући је констатација да се и тада увелико крало из инвестиционих програма. Увидевши ту превару, многи станари су се одселили мењајући већи за мањи стан, или су их продавали у бесцење, тако да данас има мало оних правих староседелаца каже нам Цветин Стевановић, председник Скупштине станара Новог насеља.

Који су то проблеми са којима сте се најчешће суочавали и како сте их решавали?

Поред канализације највећи проблем је представљала несташица воде. Пошто је један бунар престао да функционише, онај који се налазио у Старом насељу због преоптерећености често се кварео. Било је ту сумњивих работа око поправке која се некада чекала и по две недеље, па све до сумњивих рачуна за извршену услугу. Бригу око одржавања комуналних садржаја водило је комунално предузеће „Сава,, из Пећинаца, али се није претргло у одржавању. Напротив, ревностно је испостављало рачуне за сервис који је био кратког века. Многи су, из оправданих разлога, престали да плаћају комуналије из једноставног разлога што „Сава,, ништа није урадила у поправку и одржавање постојећих објеката. Ако вам наведем податак да је за двадесет година „Савина,, инвестиција била постављање неколико бетонских поклопаца на канализационе шахте, онда вам је јасна брига оних који су испостављали велике рачуне за непостојеће услуге. Није нам остало ништа друго него да се сами организујемо и преко Скупштине станара преуземо део обавеза предузећа „Сава,,. Већ смо успешно решили уредно снабдевање водом, као и одношење смећа. Истина, иде прилично тешко, али морамо имати разумевања за немаштину, као и стрпљења да сачекамо оне који из нама непознатих разлога одбијају да плаћају накнаду за воду и изношење смећа.

Каква је сарадња са Месном заједницом?

Сарадње готово да и нема. Ако и дође до неког састанка, онда је он изнуђен. Тај тихи бојкот навео нас је да се крајем 1996. и почетком 1997. године обратимо писмом на неколико адреса предочавајући им наше проблеме. Једино смо од Покрајинског већа добили благовремени одговор са саветом. Убрзо затим дошло је до састанка у Месној заједници

РУПА НА СВЪРАЊУ

„Ластина,, самовоља
Зашто су села Доњег Срема „Ластина,, задња брига? Докони аналитичари израчунали су да путник ових села изгуби годишње петнаест дана чекајући „Ластине,, аутобусе. По другим превозницима сељаци навијају часовнике.

Од седамнаест полазака „Ластиних,, аутобуса за села Доњег Срема у току једног дана, ретко се деси да пет аутобуса пође у тачно предвиђено време. Чекања су различита. Докони аналитичар је израчунао да је то у просеку један час. Наравно да је у овај просек уврстио чекање у одласку и чекање у повратку. Годишње то износи петнаестак дана. За двадесет пет година радног стажа радник изгуби годину дана чекајући „Ласту,, да се појави. Што је много - много је.

Остали поласци су ђене - ђене. Али поласци „Ластиног,, погона „Авала,, су прича за себе. Готово ни један полазак не постави се на време па су слике „укрцавања,, ружан приказ наших живота. Овде треба изузети поласке „Ластиних,, аутобуса за Стару Пазову и Младеновац где све штима као код најбољих европских превозника, али треба имати на уму да је то нека друга „Ласта,,. Нас интересује ова наша. Сетимо се само најжешћег ембарга: тада је у „Ластину,, хармонику могло да стане преко двестотине путника. А ако је Пера цуричне напред-назад, таман толико да нас боље послуже могло је да стане чак и равних три стотине путника. Можда је то био и један од аргумената да уважени жири Милије Зечевића чувеног менаџера, прогласи „Ластиног,, директора за менаџера године у саобраћајној бранши. За Ripliya је и један и други податак.

Аутобуска станица Шимановци „Центар,,

Шалу на страну. Заслуга за такво „Ластино,, понашање припада и нашим предпостављеним: од директра предузећа, директора школе, па све до председника општине. Није нам познато да су на тему „Ластине,, самовоље наши предпостављени тражили састанак са њеним директором. Могли би на том састанку да га замоле да онај полазак у подне помери за један сат касније како нам деца не би била на улици и по цео сат. Кад је топло то и није проблем: у парку, на клупи, па књигу у шаке. Али када је лоше време деца морају да се склоне у кафић (ретке библиотеке су већ препуне), а за кафић треба и лове. А одакле лова кад плату нисмо примили већ неколико месеци!

Пролазе кроз наше село и други превозници: „Руматранс,, „Војводина,, „7 Јули,, али за њих претплатна карта не важи. А када прођу, сељаци по њима навијају часовнике. „Ластини,, - ако дођу!

д.п.

села са Господином Савом Јовановићем председником општине Пећинци на којем су присуствовали његови најближи сарадници и председник Савета Месне заједнице Шимановци господин Никола Брдар. Састанак је обећавао, чак смо усвојили и прецизне закључке, поставили рокове за реализацију и, веровали или не, више се од тада нисмо нити видели нити чули. Ја немам увид у тачну цифру прихода Месне заједнице од самодоприноса из радног односа, али остаје чињеница да је Месна заједница за последњих петнаест година изградила само стотинак метара пешачке стазе и ништа више?!

Кружи трач да ни то није урадила него да је то из својих средстава саградио бивши „Београд,, за своје раднике. Трачу се, наравно, може докати доказом, а за то треба само мало времена за увид у документацију.

Има ли Ново насеље свог представника у Савету Месне заједнице?

Било би сасвим нормално да и ми имамо нашег представника у Савету, али им утисак да они то не желе из једноставног разлога да им дневни ред не би био оптерећен и проблемима Новог насеља. Чињеница је да смо ми, ма одакле дошли, мештани села Шимановаца и неби нам било пријатно да та чињеница некога оптерећује. Наша иницијатива креће се ка успостављању обостраног поверења и сарадње на опште добро свих грађана закључио је на крају овог кратког разговора Цветин Стевановић.

Зоран Поповић

АФОРИЗМИ

Садите успехе по новинама, тамо најбрже расту!

Склоните се, долази будућност!

Не верујем у загробни живот. Не верујем чак ни у свој живот пре гроба!

ЗАШТИТНИ ЗНАК ИЛИ ОПОМЕНА

● Јединствен изглед и препознатљивост села Шимановаца свакако је торањ на месној цркви ● Порушен је по вертикалној основи и као такав битише скоро 55 година ● Да ли је такав торањ на цркви заштитни знак или опомена

Црква у Шимановцима посвећена преносу моштију светог оца Николаја саграђена је 1791. године, а освештао ју је чувени митрополит Карловачки Стевен Стратимировић. Од тада па до Другог светског рата црква је остала недирнута и красила је село својим изгледом и величином. Кроз сво то време, звона са високог црквеног торња, позивала су и окупљала свој народ на разговор са Господом. Нажалост, у току Другог светског рата и црква пролази кроз велика страдања, кроз која је пролазило село па и сав наш српски народ.

Порушен је црквени торањ по вертикалној основи 1943. године, тако да је једна страна торња до светог храма остала као опомена на то несретно време. Још већа страдања црква је проживела у поратном периоду. Црквеној општини је одузета обрадива земља и национализован парохијски дом па је село опслуживао свештеник из Деча, Попинаца или Прхова. Да би се сачувао бар тај преостали део торња Завод за заштиту Споменка културе извршио је конзервацију истог и у таквом стању остао је скоро 55 година.

Тек 1989. године, осетила су се нека дручкџија времена и почела је жеља за уређењем цркве и њене околине. Све је изненадила вест секретара партијске организације да је Скупштина Месне заједнице донела одлуку о издвајању средстава из месног самодоприноса за ограђивање црквеног дворишта. Та одлука није донешена што Бог овде више значи него у другим местима, ни што су верници у милости политичара, већ због жеље свих да имају лепо село. На састанку је присуствовао и свештеник Драган Видаковић и око одлуке за улагање средстава није било колебања, јер је срамота за цело село да у његовом центру стоји црква у постојећем стању - како каже тадашњи секретар општинског одбора савеза комуниста Вељко Мандић.

Секретар Месне заједнице у то време Сава Марковић на том састанку рекао је: - имамо леп Дом културе, нове зграде у центру и све нам у центру блиста само црква делује некако заборављено и неприлагођено-. Заиста је била ружна слика дрвећа које расте из свода црквене капије и траве из оштећене црквене ограде. Већ тада се почело причати о реновирању торња у Шимановцима, наравно уз помоћ Завода за заштиту Споменика културе. -Ја јесам комуниста али даћу за торањ, јер од памтивека па до данас црква је остала највећи споменик у селу- рекао је тада пољопривредник Мирослав Вучић. Од тада је почео нови однос месних власти према културним вредностима.

Својевремено месна борачка организација упутила је захтев Заводу за заштиту Спомене-

ника културе да торањ у Шимановцима остане у постојећем стању као успомена на ратно време, што је Завод наравно, одбио.

Тек 1994. године отпочело се са реновирањем торња уз огромну помоћ донатора - фирме Агро Сава Хемикал- и њеног власника који је желео да остане анониман. Урађен је пројекат и земљани радови на торњу, али је даљњи ток градње стао. Вероватно, мештани Шимановаца нису разумели а самим тим ни прихватили добру вољу донатора, који није желео да реновирање торња буде његово дело, него дело свих мештана Шимановаца. Настало је кратко затишје да би 1998. године, отпочели радови на зидању и урађено је око 15 метара висине. Свакако, највећи допринос у реализацији овог подухвата је помоћ од Министарства културе, које је и ако непредвиђено планом, издвојило прилична средства за реновирање торња. И Земљорадничка задруга је као и много пута до сада показала своје хумане ставове, када су у питању заједнички интереси. Наиме, за реновирање торња одвојили су од своји потреба 1,5 вагона пшенице, што је у овом тешком времену за сваку похвалу.

Од мештана села највећи допринос за торањ дала је породица Ђурић-Бранко, Павле, Љубица. И они су много пута до сада, па тако и сада показали своју честитост и хуманост, што верујем да ће и у будућем времену показати. Свакако, за похвалу је помоћ у техничком делу око припреме и саме реализације у току радова, коју нам је пружио -Агенција Лав и њен власник Слободан Чавић.

Свој допринос дали су и:

- Термомонт
- Е.У.О. епархије сремске
- Јован Мандић
- С.З.Р. Металац
- Агро Сава „Хемикал,,
- Ђорђе Грујић „Тренд,,
- Буџет С.О. Пећинци
- Синергетик
- Душан Мрђеновић
- Јован Вучинић
- Живојин Ћирковић
- Панта Живанић
- Арком
- Мирослав Вучић
- Агробојана
- Адијабата
- Пекара „Клас,,
- Картекс
- Мирослав Ускоковић-Бата
- Светозар и Невенка Петровић
- Предраг Пешовић
- Г.Т.П. Трешња

- Пекара „Зек,,
- Момчило Војкић
- Јовица Војкић
- Рекорд
- Бијоми
- Грађара „Зип,,
- Никола Брдар
- Петар Кнежевић
- Јован Ђурђевић
- Слободан Д. Радивојевић
- Душан Радивојевић
- Драган Ристић
- Петар Војкић
- Ђорђе Милановић
- Аца Ђорђевић
- Станко Букановић
- Милош Рауковић
- Стојан Величковић
- Слободан Спасојевић
- Никола Ђирковић
- Живка Мандић
- Далибор Јуришић
- Жарко Марковић
- Михајло Стојков
- Драган Танасовић
- Маринко Умичевић
- Радиша Радивојевић
- Слободан Р. Чавић
- Спаса Мандић
- Миша Б. Радивојевић
- Сретен Трифуновић
- Слободан Ж. Радивојевић
- Миленко Небригић
- Васа Грујић
- Драган Латас
- Пера Ђурић
- Сретен Мијатовић
- Драгољуб Јовановић
- Милан Кераћ
- Аранђел Милошевић
- Иван Марић
- Марко Марковић
- Богдан Савић
- Анђелка Љубинковић
- Бранко Ђурић-Бане
- Драган Радивојевић
- Ђока Р. Војкић
- Зорица Ђурђевић
- Ђуро Ђурић
- Боро Ристовић
- Јован Крстић
- Цвета Обреновић
- Милица Свркота
- Бошко Војкић
- Иван Пасти
- Марко Грујић
- Бојана Богдановић
- Марко Павловић
- Зоран Аксић
- Јован Ђурић
- Драган Војкић
- Љубомир Стојадиновић
- Радислав Ђирковић
- Ђорђе Ђирковић
- Владан Стојадиновић
- Љубиша Стојић
- Тошо Радивојевић
- Драгомир Радивојевић
- Слободан Ц. Чавић
- Сава Б. Војкић
- Добривој Жежел
- Славко Јуришић
- Жика Манојловић
- Милан Књештан
- Драган Јездимировић
- Живко Морар
- Миле Рељић
- Предраг Грујић
- Стеван Стојадиновић
- Чедомир Матић
- Гојко Радић
- Неђо Максић
- Александар Атанацковић
- Љубиша Арсенијевић
- Нада Стјепановић
- Срећко Радојевић
- Здравко Латас
- Слободан Илић
- Сава Стојковић
- Јован Војкић
- Милојко Јовановић
- Горан Чавић
- Владислав Добрић
- Бошко Атанацковић
- Дражен Керезовић
- Зоран Живановић
- Славица Ивковић
- Милан Радивојевић
- Срета Ђирковић
- Анђелко Ж. Чавић
- Андрија Пасти
- Кека Јовановић
- Милан Сундач
- Никола Јовановић
- Ђоко Деспотовић
- Милорад Тутук
- Мира Јовановић
- Владо Миленковић
- Живко Ђурић
- Љубоје Антић
- Бранко Лабус
- Светомир Тасић
- Миомир Ђирковић
- Исајло Стојисављевић
- Бошко Добрић
- Миодраг Арсенијевић
- Милош Јовановић
- Мики Јовановић

- Драгица Љубинковић
- Ленка Ђирковић

Црква у Шимановцима - у току радова 1998.

Вредно је похвалити и све оне који су у току радова, доносили мајсторима пиће на градилиште, у чему је поново предњачила породица Ђурић. Свакако, леп гест је и од породице Радосављевић Богдана и Радмиле који су у више наврата доносили пиће и врућу гибаницу. Сваки долазак на градилиште за нас је био помоћ и подршка, поготово када нам учине услугу довоза материјала. Као црквени одборник Славољуб Катанић на овом пољу рада највише се истакао уз: Панту Живанића председника црквеног одбора, затим Петра Војкића, Горана Грубишића и других. Ако у овом тексту неко није поменут а дао је своје и нај мање учешће, надам се да неће замерити, јер ће и његов дар Бог видети и наградити.

И у наставку радова, који се очекују од пролећа ове године, очекујемо помоћ од свих који су до сада помагали. Већ је обешћано нешто помоћи и од оних који се у прошлогодишњем раду нису одазвали, тако да очекујемо још обилније радове у овој него у прошлој години.

За сваки ваш прилог који сте дали за реновирање црквеног торња у Шимановцима, молићемо се Господу да вас награди за уложени труд у овом подухвату.

Добро вам здравље!

јереј Жељко Кретић

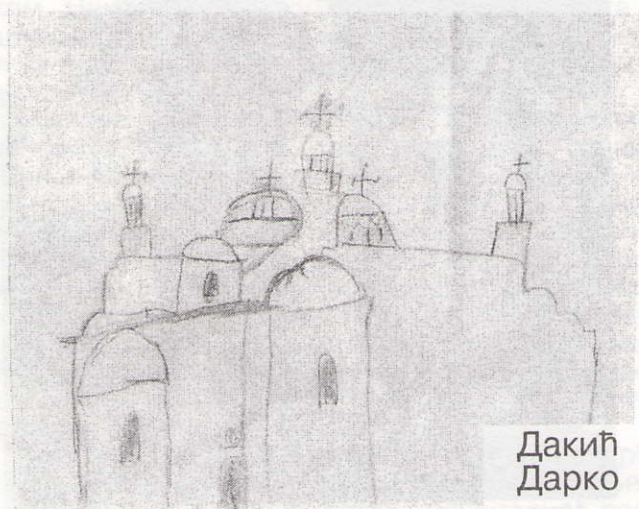
ДЕТЕ КОЈЕ САЊАМ ЈЕ МОЈЕ ДЕТЕ

● Здраву цурице здраву дечацу! Ово је ваша страна у новинама ● увек ћемо је писати заједно ● ми ћемо се потрудити да понешто започнемо, али ће бити посла и за вас тебе и великог ваше је само да нам пишете, шаљете цртеже, како ко воли...

„Волим што сам лепа,,

Ја се зовем Катарина Михајловић. Имам пет година, моја коса је тамно смеђе боје. Очи су браон боје, а омиљена боја ми је је жута. Најрадије облачим хаљину. Најбоље другарице су ми Маја и Јована, а најбољи другари Марко и Никола. Код себе не волим што се брзо љутим...

Манастир Жича

Дакић
Дарко

Ви нам и даље пишете. Не заборавите да нам поред приче пошаљете и цртеж.

Проблеми

Ако се сећате проблем је био: Шта би урадили ако се на путу од школе до куће изгубите. Ево једног занимљивог одговора: „Тражио би васпитачицу да је нађу и она да ме врати кући,, (Душан Жежељ).

Ево новог проблема који смо смислили за вас: Шта би урадили ако вас нека непозната особа замоли да пођете са њом.

Решење проблема нам пошаљите.

Путописи

Ексклузивно за „Глас Шимановаца,,

Неколико дана пред полазак на пут обавестите нас... А остале дане проведите пишући нам о тој земљи, њеној историји, уметности, њеним људима... У авиону, возу, успут, ми ћемо прелистати и оне најзанимљивије, најшашавије приче објавити.

(Уствари где год да сте били а прича вам се чини занимљива ви нам је пошаљите. Ако не знате да пишете нека вам велики помогне. И не заборавите фотографије).

Прича као дечја играчка

„Некада давно, у једном граду, живео је сиромашни дрвосеча по имену Али-Баба.

Читаво његово богатство била је кућица у којој је становао. Али, једнога дана...,

Добро размислите и наставите ову причу. Онако како ви мислите да она треба да се заврши. Причу нам пошаљите. (Када смислите завршетак приче, замолиће великог да вам прочита ону праву причу о Али-Баби...

Очима најмлађих

Прва дечја ликовна колонија

У жељи да и Шимановци добију манифестацију трајнијег карактера у којој ће главну улогу имати деца и дечје стваралаштво, „Глас Шимановаца,, организује прву дечју ликовну колонију - Шимановци 99.

Потреба за већом бригом о младим ликовним талентима, али и жељом да се Шимановци представе својом богатом архитектонском баштином и особеностима по којима су препознатљиви у Срему, на нов начин и из угла како их деца виде, основни су мотив за покретањем ове, надамо се традиционалне дечје ликовне колоније.

Право учешћа стећи ће првих двадесет малишана узраста од 4-10 година који се јаве „Гласу Шимановаца,, до краја фебруара. (право учешћа имаће и њихови педагози и родитељи).

Архитекта свога окружења

Позивамо децу да нам одговоре на питање: „Замисли Шимановце онакве, у каквим би ви волели да живите. шта вам се у њима свиђа, а шта не...

(Уз мало маште, неће бити тешко).

Поверљиви минути

Прилика је ово да пишете о њима. Сопственој деци. Пазите главни јунаци тих прича или песама треба да су деца.

Хвала свима вама који сте се јавили, и који сте послали приче и цртеже. Нажалост није било места да објавимо све ваше приче и цртеже. Што не значи да се они неће наћи у неком од наредних бројева.

Александар Ђорђевић - васпитач

ПОСЛЕДЊА РУЖА

Ех, шта значи женско: не!

Ни скоро 1500 ружа није било довољно да убеди једну Италијанку да се предомисли и повуче одлуку да раскине веридбу. Догађај се збио у близини Вероне, града трагичних љубавника Ромеа и Јулије. Алесандра је раскинула веридбу са Робертом, а он је тада одлучио да јој пошаље 1400 ружа, по једну за сваки дан од када су се верили. Цвећар, који је зарадио 6.000 долара од Робертовог галантног али узалудног потеза, радо је испоручио цвеће у ресторан у којем је Алесандра вечерала са родитељима.

На крају колоне стигао је и Роберто, на коњу да лично испоручи последњу ружу и још једном замоли жену свог живота да се уда за њега. Алесандра је на све то рекла само: „хвала, ипак не!...“

*

Када је реч о мушкој неверности, скоро да нема жене која не може да се похвали неверством свога или партнера неке блиске пријатељице. Након таквих разговора често се долази до закључка „да су сви мушкарци свиње!“. Нека истраживања су открила да се понашање мушкарца не разликује од понашања мужјака у животињском царству. Тако су, на пример, лабораторијски мишеви способни на „непрекидан љубавни живот“, уколико им се у кавез доноси стално нова партнерка.

Љубавни живот свих мужјака, рачунајући ту и мушкарце, одвија се по правилу које се популарно назива „правило нове краве“. То правило упрошћено каже да је бик заинтересован за краву само код „првог сусрета“, а после тога она постаје „стара крава“, тј. бескорисна. Злобници кажу да је читава филозофија у томе да сви мужјаци живот проведу претварајући „нове краве у старе...“

Шта рећи на крају? Без „свиња и крава“, се, ипак не може!!!

Радивоје Живковић

ПИЈАЧНИ БАРОМЕТАР

	Луки	Тренд	Метеор	Мима	Драгон
Уље	нема	нема	10,60	нема	нема
Шећер	8,50	8,90	8,70	8,50	нема
Брашно	3,20	3,20	3,20	5,00	3,50
Со	4,60	3,90	5,50	5,00	4,80
Јабукe	8,50	8,50	4,90	8,00	нема
Лимун	12,00	12,00	15,00	нема	нема
Банане	13,50	11,00	12,00	12,00	нема
Пирина	16,90	17,30	17,50	19,50	17,50
Кафа	7,50	8,00	7,00	7,50	8,50
Зачин С	9,20	9,50	8,30	10,00	9,50
Прашак	59,00	57,50	52,10	59,00	60,00

Ова рубрика појављиваће се у сваком наредном броју ради бољег информисања грађана о снабдевености и ценама одређених артикала.

Од следећег броја у оквиру ове рубрике даваћемо оцену квалитета услуге и љубазности продаваца, на основу анкетираних грађана.

НЕДЕЉНИ РУЧАК

Мој избор

КИФЛИЦЕ СА СИРОМ

Састав: 20 гр квасца, 1/2 л млека, 2 јајета, 100 гр немасног сира (швапског), 1 велика кашика соли, 150 гр маргарина, 1 кг меког брашна, 1 јаје за премаз и сусам.

Припрема: Загрејати млеко до температуре од 37 степени Целзијуса и прелити га преко квасца. Додати јаја, сир, со, брашно и маргарин. Добро замесити и ставити тесто на даску посуто брашном. Покрити тесто крпом и оставити га да одстоји четрдесет минута. Тесто се подели на четири дела и остави још мало да одстоји. Сваки део кружно развити оклагијом и поделити на осам троуглова, који се затим увијају у кифлице. Тако обликоване кифлице постоје још 15 до 20 минута. Рерну загрејати на 225 степени Целзијуса. Кифлице, поређане у плеху, премажу се јајетом и посу сусамом. Пећи 12 минута.

ЧОРБА ОД ШАРГАРЕПЕ

Састав: 300 гр телећег меса, 50 гр маргарина, 1 веза шаргарепе, 1 јаје, 1 коцка за супу, 1 кашика брашна, пола шоље млека и со.

Припрема: У лонац ставити месо и очишћену шаргарепу па заједно кувати док шаргарепа не омекша. Потом шаргарепу пропасирати. На загрејаном маргарину пропржити кашику брашна, стално мешајући, додати пропасирану шаргарепу па и њу мало пропржити. Налити супом, додати коцкицу за супу, месо исечено на комаде, посолити и оставити да још мало ври. Скинути са ватре и зачинити јајетом размућеним у пола шоље млека.

ТЕЛЕТИНА НА ЛОВАЧКИ НАЧИН

Састав: 1 кг телећег меса, 250 гр шампињона, пола чаше белог вина, 2 кашике сецканог црног лука, 2 кашике сецканог першуна, мало брашна, алеве паприке, 1 кашика путера, бибер, со и један чен белог лука.

Припрема: Месо опрати, исећи на коцке, посолити и пропржити на путеру да порумени. Извадити га оставити на топлом месту. На истој масноћи пропржити црни и бели лук, додати исечене (на листиће) печурке, налити вином, динстати на тихој ватри док не омекшају. Посути алевом паприком, посолити, побиберити, додати мало брашна. Укувари сок средње густине, додати месо, а ако је потребно додати још мало вина или млаке воде и крчкати док месо не омекша. Пред крај додати ситно сецкани першун и служити топло (може и уз пире кромпир).

ЛЕДЕНИ КРЕМ

Састав: 200 гр чоколаде, 4 жуманца, 80 гр маргарина и готов шлаг.

Припрема: Изломити чоколаду и ставити у мању шерпицу, додати кашику воде и мешати на пари док чоколада не омекне. У глатку масу додати жуманце, маргарин, добро промешати и оставити да се охлади. Умутити добро беланце па сјединити са кремом, оставити у замрзивач и оставити да одстоји најмање 2 сата. Кад се крем охлади служити га са шлагом.

Слађана Бујица

ОБИЧНА ПРЕХЛАДА

● Прехлада је најчешћа болест ● Статистички подаци говоре да сваки осми човек има прехладу

Шта је обична прехлада?

То је акутно запаљење и инфекција носа и грла.

Шта проузрокује обична прехлада?

Вирус (грипа инфективних микроорганизама који су много мањи од бактерија; они су толико мали да се не могу видети под обичним микроскопом).

Да ли је обична прехлада заразна?

Врло је заразна.

Како се обична прехлада преноси?

Кашљањем, кијањем или блиским контактом са другим особама.

Шта ствара предиспозицију ка обичној прехлади?

- општа слабост,
- повећани и запаљени крајници и аденоиди који умањују способност организма да одбија инфекције носа и грла,
- било какав други поремећај слузокоже горњег респираторног пута,
- алергија носа и грла која такође смањује општу опасност.

Да ли је прехлада исто што и грип?

Не, али грип такође проузрокује једна група вируса. Под извесним условима, вируси грипа су исти као и они који проузрокују прехладу. Има много разних врста вируса који могу изазвати како обичну прехладу тако и грип, али и друге теже инфекције.

Каква је разлика између обичне прехладе и грипа?

Грип је теже обољење. Праћено је високом температуром која је повезана с мишићним боловима различитог степена.

Да ли грип почиње као обична прехлада?

Да.

Колико је обична прехлада честа?

То је најчешћа од свих болести. Статистички подаци говоре да сваки осми човек има прехладу.

Које друге болести почињу као обична прехлада?

То су грип, богиње, велики кашаљ, као и још неколико других болести горњих дисајних путева. Такође и полenske и друге врсте алергије извесно време могу изгледати као прехлада

Колико обично траје прехлада?

Прехлада без компликације траје од четири до седам дана. У случајевима мањих компликација може трајати неколико дана дуже.

Како се обична прехлада може спречити?

Неки сигуран метод спречавања прехладе не постоји. Вакцинације и ињекције нису се показали као поуздано средство, али су инактивисане и живе вакцине као и комбинације вирусних вакцина и даље предмет проучавања. Може можда ускоро доћи дан када ће се пронаћи вакцине које ће бити ефикасне.

др. Катанић Љиљана спец. опште медицине

Да ли витамини спречавају прехладу?

Углавном не, мада се узимањем витамина А, Ц и Д, уколико их пацијент прима због опште слабости може повећати отпорност на све врсте инфекција укључујући и обичну прехладу

Могу ли антихистамински лекови спречити прехладу?

Не могу. Они суше носне скреције и вероватно имају одређени степени ефикасности при благим алергијским прехладама који се грешком третирају као прехладе. Поред тога они могу дан, два одложити пун развој прехладе.

Хоће ли узимање великих количина витамина Ц или воћних сокова помоћи у спречавању прехладе?

Мада многи саветују овакву праксу, већина лекара верује да она неће спречити прехладу, али ће олакшати ток.

Користе ли се антибиотици за лечење прехладе?

Не. У ствари они могу штетити, јер ако се због прехладе употребљавају може доћи до смањивања њихове ефикасности у неком ка

ОД ВАСПИТАЊА ДО ЗНАЊА

снијем тренутку много опаснијем по здравље. Тада, кад пацијент стварно буде болестан и кад му ови лекови буду стварно потребни, антибиотици, тј. моћни лекови кад се правилно употребљавају неће имати никаквог дејства.

Како се најбоље лечи прехлада?

Одговарајући одмор у самом почетку прехладе је најбоља терапија. Одмор и изолација пацијента не само да користи њему самом, већ спречава ширење прехладе на особе које су с њим у контакту.

Уобичајени лекови као што су аспирин, капи за нос и антихистаминици учиниће да се пацијент боље осећа мада они у ствари неће имати већег куративног дејства. Препоручује се узимање доста течности као и код сваке друге инфекције горњих респираторних органа.

Уколико се јави повишена температура или јак кашаљ, најбоље је отићи на лекарски преглед да би се успоставило да није дошло до каквих компликација.

Какве се компликације могу јавити код обичне прехладе?

Већина прехлада нема никаквих компликација. Али пошто су нос и грло повезани слузокожом која се шири до синуса и ушију, кроз душник, бронхије, плућа, болест може закачити било који од ових органа. Уколико се инфекција прошири ван носа и грла може доћи до синусита, инфекције средњег уха ларингитиса, бронхитиса, па чак и запаљења плућа што све могу бити компликације обичне прехладе.

Када компликације најчешће наступају?

Када се не предузимају потребне мере ради одмора и лечења обичне прехладе поред тога компликације у случају прехладе су честе када је отпорност организма иначе ниска после неке теже болести, која је ослабила организам и смањила његову отпорност.

Да ли је важно мерити температуру приликом прехладе?

Да. То треба чинити три пута дневно. Повишена температура може бити знак почетка компликација као што су најчешће, упала синуса, средњег ува, грла и душника.

Да ли се после прележане прехладе ствара отпорност према новој прехлади?

Да, у току неколико недеља. Али, на жалост трајна отпорност не постоји.

Да ли је тачно да прехладу треба изгладнети избегавањем хране?

Не. У току прехладе исхрана треба да буде нормална.

Помаже ли ако се узимају велике количине алкохола?

Не. Највише помажу врући чајеви, парење и презнојавање у постељи.

Слободан Чавић

•Колико пута сте се до сада запитали да ли ви као родитељи, у току подизања и васпитавања свог детета (деце), треба да стичете одређена знања, односно схватате неопходност промене у сопственом понашању како би сте схватили развој сопственог детета?

Обично се каже да „туђе дете брже расте него твоје“, тј. видљивије су промене у његовом изгледу и понашању од једног до другог сусрета. Код сопственог детета физичке промене уочавамо тек кад дете „израста“, из сопствене одеће и обуће. Постаје нам јасно да наше дете више није тако мало!

Шта бива са променама у психичком и друштвеном развоју? Њих не прихватамо тако једноставно.

Отприлике, то изгледа овако:

- до треће године „мама је најлепша мама на свету“, а од „тате нема јачег“.

- постепено је мама све мање лепа, а тата Бога ми губи снагу

- при поласку у школу, учитељ је „паметнији од маме и тате“, јер га учи стварима које родитељи нису (или обично немају времена), од једанаесте године ни ти учитељи и професори не знају баш много, а од четрнаесте „одрасли баш ништа не знају“.

- после двадесете године, наша драга деца ће нам признати „да је маму онда требало послушати“, и „да је тата био у праву и раније“, а професори ће тек тада бити „паметни и добри као душа“.

Зато се ми физичком развоју своје деце веома радујемо, док њихов психички развој као да свесно не желимо и разумемо и прихватамо како се на то можемо припремити.

Наравно да родитељ не може увек остати исти према свом детету. Мењамо се и ми, само што се и код нас те промене баш као и код деце спорије уочавају. Ево неколико практичних савета како не треба поступати са својом децом па ће и дете и ви бити задовољни. Што би рекли у народу: „И вук сит и овце на броју“.

- Немојте дете хранити након треће године живота јер ће кад пође у школу изгледати смешно што не зна само да поједе ужину.

- Не штедите дете у свакодневним ситним пословима, јер ћете му, кад крене у школу служити као „носач торбе“.

- Не служите одрасло дете за столом, јер оно треба да услужује вас.

- Не идите за дететом и не правите ред у кући скупљајући играчке - то је његова „слатка обавеза“.

- Не пришивајте му дугмад на одећу и не чистите му обућу, а оно је у старијим разредима основне школе.

- Не идите у јутарњу куповину хлеба и млека док за то време ваша миљеница спава као да је поноћ.

Слађана Бујица

БЕСНИЛО

• НЕИЗЛЕЧИВА БОЛЕСТ ЉУДИ, ДОМАЋИХ И ДИВЉИХ ЖИВОТИЊА

Изазивач ове опаке болести је вирус из Фамилије РАБДОВИРУС. Изразито је неуротропан (има афинитет према нервном ткиву).

Болест је позната од давнина, раширена на свима континентима, а преноси се угризом болесне животиње или клицоноше.

Зараза се појављује као:

Урбано беснило- пси и мачке главни преносиоци.

Силватичко (шумско) беснило- вирус шире дивље животиње (лисице, вукови, јазавци) на псе који опет болест преносе на човека.

Беснило птица- посебан облик беснила.

Инкубација (то је период кад се болест развија без видљивих знакова болести на животињи) траје од две до осам недеља што ће зависити од количине унетог вируса, месту угриза и отпорности животиња.

Болест се манифестује као:

1. Агресивно или фуриозно беснило.

2. Тихо беснило.

Фуриозно бесноло

Болест траје од један до седам дана изражена су три стадијума болести:

- Продромални стадиум
- Екситацијски стадиум
- Паралитички стадиум

Клиничка слика пса - про-

дромални стадиум- пси су плашљиви, немирни гризу околне предмете и скривају се.

Екситацијски стадиум- напуштају кућу нападају људе и животиње, глас им је промукао, слине јер немогу да гутају због грча виличне ларингеалне мускулатуре, уста су им отворена и језик исплажен напоље.

Паралитички стадиум - долази до парализе мишића тупа и ногу те се не могу покретати. Свака од ових фаза траје у просеку 2 до 3 дана па смрт наступа за 5 до 7 дана.

Клиничка слика мачке - агресивна је скаче право у лице и прави ране које су нарочито опасне (ране на глави и врату које по правилу мало крваре).

Клиничка слика других домаћих животиња углавном се јавља нервоза, немир, агресивност, немогућност гутања хране и воде. Јавља се страх од воде и обилно слињење.

Клиничка слика лисице - губе страх од човека дању улазе у села, дозвољавају људима да их милују. Нападају и гризу псе и мачке и друге домаће животиње.

Тихо беснило

За разлику од фуриозног беснила код овог об-

лика беснила животиње су од почетка болести парализоване не лају нити уједају и обично угину за 3 до 4 дана. Може се десити да парализа изостане и да пси узимају храну до неколико сати пред смрт.

Дијагноза беснила - можемо поставити на основу понашања животиња (клиничка слика), то можемо потврдити серолошком анализом

тј. доказом **НЕГРИЈЕВИ ТЕЛАШАЦА У АМОНОВОМ РОГУ** методом имунофлуоросценције. Биолошки начин доказа беснила на огледним животињама (мишевима)

У циљу спречавања и искорењивања беснила код домаћих и дивљих животиња, а све у циљу заштите човека, треба спровести следеће мере:

-Држањем паса везаних или у ограђеном простору.

-Вакцинација паса и мачака, и уклањање паса луталица

-Смањење броја лисица

-Вакцинација лисица преко мамака

Сумњиве животиње на беснило не гулити

Једини прави начин заштите становништва од ове болести је редовна вакцинација паса и мачака.

Овде треба имати на уму да редовно вакцинисани пси и мачке скоро никад не оболе од беснила.

Вакцинисани пси и мачке стварају отпорност на беснило, те ако их угризе бесна животиња створена антитета вежу вирус још у рани, ту га уништавају и тако спречавају његово преносење према мозгу. Невакцинисани пси немају та антитета те се болест преноси на мозак и развија се напред описана клиничка слика.

Након заштитног цепљења, у периоду од неколико дана до три недеље после цепљења, код неких вакцинисаних паса (од 0,5 до 5%) може се јавити поствакцинална парализа. Обично су посвакциналном парализом захваћене обе задње ноге, врло ретко само једна задња нога. Таква животиња се креће несигурно, татура се или лежи, могу се јавити болови у кичменој мождини и јавља се повећана осетљивост коже. У неповољном току парализа напредује према глави и смрт наступа због парализе центра за дисање. Болест траје 2 до 10 дана.

дипл. вет. Горан Ристивојевић

Вакцинација паса против беснила

САМО ЛЕПА СЕЋАЊА

КУЛТУРА

● Не постоји ни једна одлука која се не би могла кориговати. Нарочито онда када је она накарадна, или није дала резултате. У овом случају испоставило се да је она и једно и друго.

Већ неколико година, и поред чињенице да имамо Дом културе, културни садржаји у селу готово и да не постоје. Не би се могло рећи да потреба за културним садржајем не постоји, напротив. Мештани нашега села одвајкада су жељни културних догађаја, па није никакво чудо што су ту жеђ утолили изградњом Дома културе још далеке 1934. године. Од тада, па све до пре десетак година, културни садржаји су се одвијали у већем или мањем обиму. Пре десетак година, у намери да активности буду још масовније, село је утрошило знатна средства да Дом културе реновира и обогати новим садржајима: клубом и библиотеком. Нажалост, тек тада долази до замирања свих културних активности чији су иницијатори и аутори мештани Шимановаца. То што се повремено приказују филмови јесте садржај, али не и културна активност мештана.

Некада, тако кажу чињенице, културна активност села била је на завидном нивоу. Постојале су разне секције, а значајније је то што је дуго година у селу егзистирало културно-уметничко друштво у чијој делатности се посебно истиче фолклорна секција чије су тачке плениле пажњу не само мештана Шимановаца него и бројних села и градова широм наше земље. Друштво више не постоји, остала су само лепа сећања и пожутеле фотографије које сведоче о његовом постојању.

Фолклорно друштво у Шимановцима

Дом културе више и не припада селу. Он је, одлуком Савета Месне заједнице, пре неколико година поклоњен дому културе у Пећинцима. Очекивало се да ће Дом културе из Пећинаца обезбедити културне садржаје потребне селу, али од обећања мало шта је остварено. Културни живот потпуно је замро, а од „културних садржаја“, које је обезбеђивао Дом културе из Пећинаца била су два дежурна радника који су „радили“, од-до отварајући и затварајући врата Дома културе. Руку на срце, тешка су ова времена, најтежа за културу, али постоје бројни примери, баш из Срема, где су и

у овим временима опстали и домови културе и културни садржаји. Наравно, примерени времену и збиљи коју живимо.

Са концерта нашег фолклора у Пећинцима

Шимановчанима, који су навикли да у свему предњаче, тешко је пала ова чињеница културног недогађања. Још више их је погодило сазнање да Дом културе који су они подизали добровољним радом није више њихов. Па још када морају да траже одобрење за неку трибину, забаву или састанак од Дома културе из Пећинаца и плате услугу онда је њихов гнев сасвим оправдан.

Од предаје Дома до данас измењало се неколико Савета Месне заједнице, али ни један од њих није ставио на дневни ред оправданост отуђења Дома културе из Шимановаца. Не само да то није ставио на дневни ред него није издвојио ни динара за културне манифестације које су могле да се десе селу. А свима нам је позната чињеница о великодушности Савета за издвајање средстава, често и неоправдано, за потребе овдашњег фудбалског клуба „Хајдук,“. Нисмо завидни чак сматрамо да је то добро ако води унапређењу спорта уопште, али резултати, нарочито у задње две године показују да је уложен новац у „Хајдук,“-бачен новац.

Не постоји ни једна одлука која се не би могла кориговати. Нарочито онда када је она накарадна, или није дала резултате. У овом случају испоставило се да је она и једно и друго. Када је тако, а јесте, време је да Савет Месне заједнице покрене иницијативу о повраћају Дома културе Шимановчанима.

Близина Београда и чињеница да у селу постоје кадрови који би могли да покрену културне садржаје довољни су разлози за покретање такве иницијативе. Оваквим Домом, који све више пропада, и оваквим „садржајима,“ село се не може похвалити. Зато сматрамо да је крајње време да се на пољу културе нешто заиста деси.

Ново Шћекић

СВЕТИ САВА - ШКОЛСКА СЛАВА

● ВЕКОВИМА СРПСКИ НАРОД ЖИВИ С ДЕЛИМА, ПРИЧАМА О РАСТКУ НЕМАЊИЋУ СВЕТОМ САВИ

У народу је прихваћена чињеница да је тај велики и славни принц, монах, архимандрит и први српски архиепископ и као светац а и као просветитељ најсветлија личност српске историје. О њему се у српском народу вековима преносе приче и писани документи, које народ из велике љубави према Светом Сави увек кити новим додацима лепоте и поштовања.

Скромно речено -Светосавље- је српски народ и српски народ је -Светосавље.

Светосавље обухвата: веру, богољубље, поштење, љубав, једнакост, мудрост, узвишеност и хришћански морал. Свети Сава као популарни народни учитељ, одани саветник народног просвећивања и као Први српски архиепископ, због доприноса за Српску Православну цркву и српску државу, због угледа у свету заузео је место у многим установама у држави. Многе установе, школе и болнице са поносом данас носе име Светог Саве.

На дан Његове смрти 27. јанура, када је уједно народни и црквени празник и школе су узеле овај дан као школску славу. Након дугогодишњег мировања, успаваности и духовне осиромашености, поново се организује дивна традиционална прослава под називом. Светосавска школска слава.

На тај дан поново је видљива радост ученика, наставника и родитеља, радост сваког србина, српкиње, а највише сваког српчета.

На овогодишњој Светосавској прослави зрачила је узвишеност свих учесника у овој свечаности. Ученици и наставници достојно су,

Освећење славског колача и жита

настављено је скоро целодневно славље и дружење.

Школски програм отпочео је умилним гласовима деце из школског хора у извођењу -Светосавске химне. Директор школе господин Јован Деврња у уводној речи поздравио је све присутне у школској сали, најпре децу па наставнике, учитеље, помоћно особље, кумове и свештеника.

Кумови за овогодишњу прославу били су породица господина Мирослава Ускоковића, који су припремили све потребно за славски обред. По завршетку уводне речи директора, свештеник је освештао славско жито и колач у школској сали. Принешене су заједничке молитве заштитнику, Светом Сави и упућена реч поздрава за све присутне од стране свештеника. И за следећу годину за школског кума примила се породица Ускоковић.

У културно-уметничком програму ученици наше школе показали су своја: хорска, рецитаторска, фолклорна и друга умећа. Као да се небеса отворе када деца, својим благим и умилним гласићима произносе хвале и славословља своме заштитнику Светом Сави.

Гости и званице имали су и прилику за опуштање уз заједничку трпезу коју је припремила наша школа. Вероватно су прошле оне године духовног мировања па ћемо и у будуће још лепше, свечаније и молитвеније прослављати нашу школску славу -**Светог Саву**.

Наставник Анђелка Калат
јереј Жељко Кретић

ГНАС Шилманобаца

Учесници Светосавског програма 1999.год.

уз културно-уметнички програм обележили дан своје и школске славе. Хор школске деце, својим извођењем Светосавске химне у светом храму, дао је свој допринос за почетак овог радосног дана. По завршеној светој Литургији,

И како се односимо према њој

И СПОМЕНИЦИ ИМАЈУ СВОЈУ СУДБИНУ

• Судбина је судбина. А наш споменик у парку шимановачком је заслужио чување, а не ружење

Баш као и људи, и споменици имају своју судбину; ти необични белези су знак људског памћења, али чудан знак, они памте и чувају и оно што о њима самима заборављамо или хоћемо да заборавимо.

У парку шимановачком, на лепом месту усред зеленила, стоји деценијама споменик са необичном судбином; ода свуд се види, преко пута је храма светог оца Николаја и увече - за летњег доба посебно - има госте; младићи и девојке, као у свим местима на свету, ту заказују састанке, да и њих запамти, и он - споменик - то и памти; зато је ту да буде спомен-опомена дар мртвима и знак живима; а наш споменик барем за сада као да нема имена. Током неколико деценија судбина му је доделила чудно неко пресвлачење. Подигнут је добровољцима из места који су одлазили у Србију, далеко, све до Солуна, да јој помогну у агонији Првог светског рата, чувао је њихова имена; потом су дошли помало нестрпљиви победници из НОР-а који су уклесали имена својих бораца, као да функција споменика није да чува имена и једних и других, као важан знак помирења макар и у смрти и

Споменик у Шимановцима - садашњи изглед

сећању људи; опет је - пре десетак година - пресвучен и враћена су име на старих бораца, док су друга имена нестала. А споменици нису криви - ми смо криви јер нам је памћење кратко, јер заборављамо да свет не почиње од нас нити ће се с нама завршити.

И данас је ту шимановачки споменик, али му судбина и данас није наклоњена; једна генерација, помало збуњена и изгубљена у хаосу историје, хоће да остави и свога белега - Punk - Terminator - New age уз имена неке Весне или Перице су знак не културе коју дугујемо споменику и пред спомеником, већ једне неку-

лтуре која одбија да памти, а хтела би да запамћена буде.

Свеједно - споменици имају своју судбину и чувају све, и добро и лоше, имена заслужних али и оних који нису заслужни јер заборављају своје предке. Судбина овог споменика - као и сваког споменика - је да буде белег за памћење. И шимановачки споменик припада свима, па и поменутој Весни само она није свесна тога.

М. Ђ.

ДУД ЗА ГУЧИСА

• Био је тако велик и широк да је било страх погледати његов врх

Дуд са фотографије налази се у дворишту Сретена Ђурђевића, (ул. Прховачка)

Писаних података о старости дуда нема. Кажу да би могао имати три стотине година или коју више.

- Имао је гране све до скора. Покривао је јако велику површину.

- Одувек је шупаљ. Ми смо се као деца на њему сакривали. Али нисмо смели улазити унутра. Страх нас је било.

Надкривао је и једне и друге комшије. Смитао им. Време га је ломило, олује кресале. - Морали смо га сећи да би сачували корен - присећа се деда Срета.

Нама је требало дванаест дугачких корака да га обиђемо, а ви израчунајте колико је то метара.

Александар Ђурђевић-Саша

Ех, када би умео да прича

УНАПРЕДИО ПОЉОПРИВРЕДУ ДОЊЕГ СРЕМА

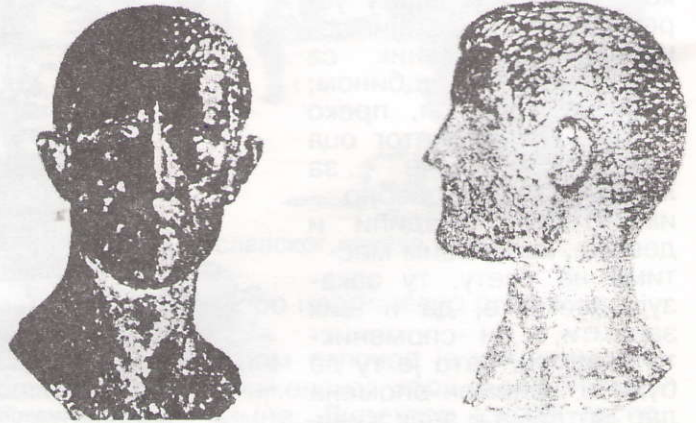
● Проб је био толерантан према хришћанима и за време његове владавине нису забележени прогони хришћана

Марко Аурелије Проб је рођен је у Сирмијуму 232. године као син центуриона (официра) Максимуса који је волео да се бави баштованством. Проб је наставио породичну традицију. Због војничких квалитета, Сенат га је поставио за цара Римског царства. Као цар није занемарио породичну традицију у којој је веза са земљом и пољопривреда била од великог значаја, па је наредио да се прокопа канал Јарчина. Законским прописима и изменама у закону, омогућио је Сремцима да гаје винову лозу. Поред тога што је прокопао Јарчину у Срему, да би исушио мочварни Доњи Срем, Проб је подизао и утврђења од којих су највећа она између Рајне и Дунава, изграђен зид између Мајнца и Регензбурга назван је „ђаволов зид“.

„Обновитељ света“, Аурелијан је изузетно ценио Проба, што се види из Аурелијановог писма Пробу: „Да ти покажем како уважавам твоје заслуге, предајем ти заповедништво над изабраном војском коју сам и сам у своје време примио од Клаудија (Готског). Чудном срећом, заповедништво над изабраном војском увек је доносило вођи царску титулу...“

После Аурелијанове смрти, Проб, заповедник елитне војске са којом је могао, као његови претходници војнички цареви, доспети до императорске титуле, препустио је Сенату одлуку о томе ко ће да буде цар, трудећи се да тај поступак проглашавања цара буде како се пристоји и како је ред по старим римским законима. После Аурелијанове смрти, Сенат је поставио за новог римског цара Тацита, који је као и многи други Римљани ценио Проба као начаснијег војсковођу вредног највиших положаја, што се види из Тацитовог писма упућеног Пробу: „Сенат је доиста мене учинио царем, по знај да ће већи део владалачког терета пасти на твоја плећа. Колико вредиш сви добро знамо. Не ускрати нам, дакле, твоју помоћ у нашем тешком положају. Предајем ти заповедништво над свом војском на Истоку...“ Тацит је владао само шест месеци и после тога Флоријан је покушао да узурпира царску власт али је Проб то спречио уз помоћ војске. Да би се поштовала воља Сената, послао је писмо Сенату у којем је писао: „Кад сте поштована господо после смрти Аурелијанове одабрали за цара човека из своје средине, радили сте по свом праву и својој увиђаности, јер сте Ви законити господари света, а валст коју су вам дали преци, наследиће ваши потомци. Уместо што је Флоријан, као за каквим наслеђем рода свога сегнуо за круном, боље би урадио да је причекао док се ви одлучите или уа њега или за кога другог. Легије га казнише убог његове дрскости те понудише мени царско достојанство, но препуштам вашој наклоности свој избор, а вашој одлуци своју службу.“

Проб је постао цар у 44. години и његова спољна политика била је у духу цара Аурелијана, који је први обновио стару римску славу. Проб је победио: Франке, Алемане, Бургунде, Германе, Готе, Арапе, и угушио побуне благовременом интервенцијом у Галији и у Германији, где су војсковођу Бонаса „извикивали“, за цара британске легије, а он се обесио када је видео Пробову војску.

Цар Проб - биста (музеј у Бреши)

Проб се показао као врло mudar владар који се није чврсто држао уобичајених начина привређивања. Он је дао нови правац државној политици насељавањем покорених варвара у Срему. У Сенату се хвалито „Вама већ варвари ору, вама сеју и у војску за вас иду против других непокорених варвара...“ То је био зачетак византијске дипломатије према варварима. Од 281. године Проб је почео да исушује мочваре у Доњем Срему, копањем Јарчине. У Римском царству док Проб није постао цар, право за гајење винове лозе имала је само Грчка и Италија. Пробова војска садила је винову лозу у Галији, Панонији и Мезији, што је после прихватило и становништво тих области, а плодове те царске политике Сремци и сада могу да виде, као на пример прошле године у Митровици, на фестивалу „Пробу у част“, одржаном од 13 до 14 фебруара. Тим поводом, евоциране су успомене на славног Сремца који је легализовао гајење винове лозе у Срему. Том приликом је Проб захваљујући археологу др Петру и глумцу Звонку Бендару, поздравио присутне речима: „Грађани мог родног места! Ја, Марко Аурелије Проб, Ваш владар, поносан сам што могу у центру овог царског града да подигнем пехар са младим вином. Оно је потекло из чокота који сам својим рукама засадио у нашој Плавој гори, коју сви одавде видимо, испуњен с радосћу, што сам и свим европским провинцима дозволио да саде племениту винову лозу...“

МАЈСТОР ИЗ ИНАТА

ДУШАН МИЛОШЕВИЋ - НАЈБОЉИ ШАХИСТА У ШИМАНОВЦИМА

У Митровици је фебруар забележен као месец маскенбала још давне 1879. године када се у просторијама Српске градске читаонице у Митровици одржала игранка са чувидама (маскама). Тако је прошлогодишњи фестивалски дефиле „Пробу у част„ евоцирао успомену на српску читаоницу и једног од најславнијих римских цара који је прокопавањем Јарчине исушио део мочварног подручја Доњег Срема, бринући о њему као о свом завичају. То је био његов допринос стварању здравих услова за живот, што је и сада веома актуелно у свету.

О значају квалитетног доброг вина за здравље и добро расположење не треба много говорити - оно само себе најбоље хвали.

Проб је погинуо 282. године у околини Сирмијума, по неким подацима исекли су га његови војници у металној кули која се налазила код Карловчића, незадовољни физичким пословима које су морали да обављају. По споменику коју му је подигнут, види се да то незадовољство није узело маха, или су се његови противници покајали, јер на споменику је писало „Проб је био заиста велик и частан, победник свих варварских народа и тирана„. Иако је владао само шест година, исковано је 952. врсте разноврсног новца са његовим ликом. Проба је историја

Аверс и реверс Пробовог антонинијана из ковнице Кизик

забележила као последњег великог римског цара паганина, који је покушавао, водећи толерантну политику према хришћанима, да поврати стару славу Рима, часно радећи како је ред и како се пристоји.

Слободан Велимировић

ГЛАС Шимановаца

Најбољи шахиста у Шимановцима, и у општини, свакако је Душан Милошевић мајсторски кандидат и прва табла шаховског клуба Шимановци. На недавно завршеном избору најбољих спортиста у општини Пећинци, Душан Милошевић је заузео друго место у конкуренцији сениора.

-Шах играм од своје десете године - прича нам Душан. Вероватно се Шаху неби озбиљније посветио да у мени није „прорадио инат„. Човек са којим сам у то време играо шах давао ми је у почетку два топа форе, касније и краљицу. То ме је иритирало и терало да се овој древној игри више посвећујем. Временом разлика између нас двојице се смањивала. После неколико година, један наш пријатељски меч је завршен 6:0 у моју корист. Сећам се да су ме „навијачи„ носили на раменима после тог „чувеног меча„.

Душан Милошевић - мајсторски кандидат

На међународном шаховском фестивалу у Бечићима, пре 5 година, играјући на првој табли за

Шимановце, Душан Милошевић је испунио норму за титулу „мајсторски кандидат„.

Волим да играм оштро тј. „на све или ништа„, што ми је уједно и животно гесло. Узори су ми били Аљехин и Таљ, који су такође гајили нападачки стил игре. Прошла година ми је била успешна: победио сам на првенству општине, а играјући на првој табли за Шимановце из осам партија освојио сам 6,5 поена наставља Душан.

Један од најбољих резултата остварио сам на брзопотезном турниру поводом сеоске славе 1997. године. Од 15 могућих поена освојио сам 14,5.

Када се споје инат и таленат у спорту успех не изостаје. Пример Душана Милошевића је очигледан.

Р.Живковић

Спортски афоризми:

- У спорту има више „богова„ него у Грчкој митологији!
- И ми судије за трку имамо!
- У животу као и у шаху дама понекад иде и за коња!
- Пред питањем овим многи се чуде: да ли судије траже, или клубови нуде!?
- Бити или бити бијен!?

ИЗБОР НАЈБОЉИХ СПОРТИСТА У ОПШТИНИ ПЕЋИНЦИ

КАРАТИСТИ МЕЂУ НАЈБОЉИМА

У организацији Радија „Доњи Срем,, по покровитељством Скупштине општине Пећинци и уз помоћ Месних заједница Шимановци и Огар организован је избор најбољих спортских колектива и појединаца за 1998. годину. „Финале,, избора, тј. свечани део, био је 21. јануара у ресторану „Палма,, када су најбољи и награђени.

Комисију за избор сачињавали су представници организатора и познати спортски радници: Драган Сретковић (председник Извршног одбора С.О. Пећинци), Душан Васић (подпредседник С.О. Пећинци), Драган Деспотовић (секретар О.Ф.С. Пећинци) Зоран Златановски, Жарко Јовановић, Предраг Грујић, Драган Масловарић, Слободан Ташмановић, Вељко Максимовић, Милан Степановић и Живко Радивојевић (Радио „Доњи Срем,,).

На основу остварених резултата комисија је гласањем изабрала најбоље у сениорској конкуренцији (екипно и појединачно), као и у јуниорској (екипно и појединачно јуниори и јуниорке).

СЕНИОРИ ЕКИПНО

И ове године највише успеха имао је Ф.К.Шумар из Огара, са 35 освојених гласова. Пласман осталих: Ф.К. Ловац из Карловчића 28 гласова, Ф.К. Младост из Купинова 26 гласова, Ф.К.Хајдук из Шимановаца 19 гласова Ф.К.Словен из Сибача 11 гласова и Ф.К.ОФК Брестач из Брестача 1 глас.

СЕНИОРИ ПОЈЕДИНАЧНО

Капитен Шумара Милан Радојчић и у овом избору имао је највише гласова 34. По 17 су имали: Драган Бежановић (Ф.К. Напредак из Попинаца), Зоран Деврња (Ф.К.Ловац из Карловчића) и Душан Милошевић (Шаховски клуб Шимановци). Пласман осталих кандидата је: Бранислав Бижић (Ф.К.Хајдук) 13, Зоран Радојчић (Ф.К.Младост) 12, Гојко Мићовић (Ф.К. Ловац) и Небојша Раковић (Ф.К. Младост по 10 и Милан Радосављевић (Ф.К.Хајдук) 5 гласова.

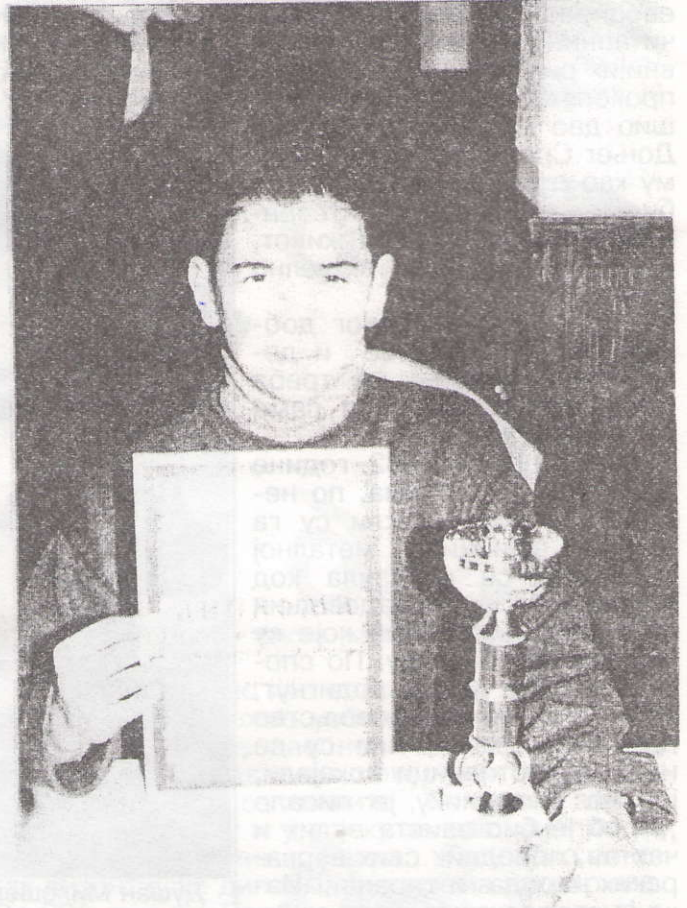
Најбољи спортисти 1998.години

ЈУНИОРИ ЕКИПНО

У конкуренцији три спортска колектива највише гласова освојио је Карате клуб Шимановци 25, испред Теквондо клуба Кореја из Карловчића 21 и

Ф.К. Хајдук (омладинци) из Шимановаца 14 гласова.

ЈУНИОРИ

Владимир Драгићевић

Владимир Драгићевић, члан Карате клуба Шимановци изабран је за најбољег јуниора у 1998. години, освојивши 36 гласова. Преостали гласови Комисије расподељене су на следећи начин: Срђан Милинковић (Т.К.Кореја) 22, Игор Латинковић (К.К. Шимановци) 19, Марко Максимовић (Т.К.Кореја) 14 Александар Арсенијевић (Ф.К.Хајдук) 12, Богдан Максимовић (Т.К.Кореја) 8 и Марјан Поповић (К.К. Шимановци) 5 гласова.

ЈУНИОРКЕ

И ако је у овој конкуренцији било само две кандидаткиње, приликом гласања било је изузетно занимљиво. Јелена Радосављевић (Т.К.Кореја) имала је 14 гласова односно само један више од Маје Поповић, чланице К.К.Шимановци.

Покровитељ избора, Скупштина општине Пећинци, наградила је најбоље спортисте-омладинце Јелену Радосављевић и Владимира Драгићевића седмодневним летовањем.

На завршној свечаности у ресторану „Палма,, коју је радио „П,, директно преносио, награде су додељивали Драган Сретковић председник И.О.С.О. Пећинци и Јелена Гавриловић МИС Континетал из Ашање.

УКРШТЕНИЦА БР. 2.

			3	4	5	6	7		9	10	11	12	13	14	15
		2/1	П	Е	С	А	К		Р	Г	О	Т	И	Н	А
	1/2		Е		И	К	Т	8	О	Р	Г	А	Н	О	
3	К	А	Н	А	Т	А		А	Ш	А		Ш	Е	К	И
4	О	К	А	Т	А			С	Л	А	В	А		С	А
5	К	И	Л	И				С	Л	О	В	Е	Н	И	Т
6	О	Т		В	Е	Н	А		И	Р	И		А		
7	С		К			Л	А	М	А		И	Т	А	Л	И
			8	О	Л	И	Г	А	Р	Х		А	Р		Р
9	Р	Е	М	Е	Т	А		Х	Р		Т		К	И	П
10	А	Р	Е	Т	А			М	И	Н	А		Л	У	Н
11	Г	Е	Т	О				К	О	Т	А		Д	И	Р
12	У	М	А			К	А	Р	Е			К	А	П	И
13	З	И		О	Р			О	К	Т	О	Б	А	Р	
14	А	Т	Е	Л	А	Н		Т	Е	Н	А		И	Б	О
			15	Б	Е	Т	О	Н		Н	А	Р	А		Е
16	К	С			Г	А	Г	А	Р	И	Н		С	А	Г
17	Л	А	К			К	О	Л	О	С			Б	А	Р
18	У	Р	А	Н			М	А	К			Л	О	С	Е
19	П	Е	Р	О	Р	Е	З					Б	И	И	Н
20	А	П	А	Р	А	Т	И					И	Р	И	Н

Водоравно:

1. Ситнозрнасти грађевински материјал* Место код Зајечара, 2. Остатак из прошлости* Дело Аристотела, 3. Страница запрежних кола * Коњски покривач* Име певача Турковића, 4. Крупноока* Крсно име у нашој на родној религији* Доживљај за време спавања, 5. Некадашњи скијаш, Жан Клод * Индоевропска група народа * Показна заменица, 6. Основна тарифа(ск)* Врста крвног суда * Султанова наредба, 7. Врста рибарске мреже* Јужноафричка теглећа животиња* Врста штампарских слова, 8. Владар у олигархији * Мера за површину * Ознака за радијум, 9. Место на Фрушкој Гори (манастир)* Грчко острво у Егејском мору* Статуа биста, 10. Име певачице Френклин* Експлозивна направа* Месец (лат.), 11. Јеврејска четврт у градовима за време Другог св. рата* Висинска тачка* Немачки сликар, Албрехт, 12. Име глумице Турман* Топовске приколице* Улазна врата на дворишту, 13. Заим Имамовић (иниц.)* Злато(Фр.)* Месец у години, 14. Глумац у ателани* Приповетка Јосипа Козарца* Црначки народ у Нигерији, 15. Смеша шљунка цемента и воде* Стара јапанска престоница* Слово латинице, 16. Коњска снага (скр.)* Руски космонаут (Јуриј)* Нордијска приповест у прози, 17. Лаган* Титан, див* Уметничка стилска епоха, 18. Планина у Русији* Опипјумска биљка* Прело, 19. Џепни ножић* Купаћи костим из два дела, 20. Справа, направа* Клизачица Роднин.

Усправно:

1. Врста тропске палме* Град у Италији* Певачка група у Далмацији, 2. Врста жалосне врбе* Пустињак, испосник* Врста оријенталног напитка, 3. Једанаестерац* Звезда падалица* Ен Блајт (иниц.)* Македонско мушко име, 4. Степеновање придева без поређења* Једно годишње доба* Име глумца Видова* Народно ослободилачки рат (скр.), 5. Нахраћена* Одабрани слој друштва* Није дугачак* Египатски бог сунца, 6. Лука у Израелу* Сила, Жана* Резултати потраге, 8. Телефонски позив* Идејни творца и пројектант грађевинског објекта* Временски термин, 9. Који су рошаваог лица* Хрватска новинска агенција*, „Бели спорт“, * Друго и десето слово азбуке, 10. Занатлија који урезује ликове у метал, камен (мн.)* два самогласника* Име писца Дојла* Свечана гозба, 11. Ове године (скр.)* Титан диоксид* Водени глодар спљашеног репа* Надимак кларинетисте Милошевића, 12. Краћи назив за Ташмајдан* Град у Индији* Листопадно дрво миришљавог цвета* Убица из заседе, 13. Шпанско женско име* Ознака аз алуминијум* Гласник (мн.)* Спортско борилиште, 14. Рожнати део прста* Лионски бискуп (око 135-202)* Наш филмски глумац, Фарук, 15. Град у Румунији* Предујам, аванс* Прилично лако.

СМОКИ

Oglasni

Продајем видео рикордер са даљинским управљачем хитно повољно **022/80-089**

Застава југо скала 55 89. годиште прешла 45.000 км. У одличном стању **022/87-119**

Продајем двособан стан у Новом Насељу - 50 квадрата. телефон:**022/80-339**

Усељива кућа 120 квадрата са незавршеним поткровљем струја вода телефон плац 33 ара и 30 квадрата котобања 10x2 м. под плочом.
Вокић Милорад Иве Лоле Рибара бб. 22414 Суботиште. телефон:**022/82-661**

КИЗА

Хармоникаш и вокални солиста, који то ради само због Вас.

011/8440-299
011/8440-197
063/ 271-791

МАРАТОНЦИ

Група музичара која ће ваше веселје учинити незаборавним
011/8440-268 011/8440-711

АУТО СЕРВИС - САША

Поправка свих врста аутомобила, шлеп служба- превоз аутомобила, трактора и лаких машина.

Мандић Сокак 10 Шимановци
022/80-446 063/504-389

АГЕНЦИЈА -ЛАВ-

Све врсте услуга око регистрације ваших кола уз најповољније осигурање и бесплатан технички преглед.
телефон: **022/80-043**

АУТО ЕЛЕКТРИЧАР -ДРАГАН-

Поправка електро инсталација код свих врста путничких и теретних возила.
022/80-328 063/268-123

ХИТНО

Хитно повољно, продајем плац у Површини од 13 Ари у Прхову све информације на телефон: **022/86-057** после 15 часова.

THERMOPLAST

IZRADA PLASTIČNIH PROZORA-VRATA
ZASTAKLJIVANJE TERASA - MONTAŽA

KARAKTERISTIKE

- Zaštita od hladnoće "KW"1,5-2,5;
- Zaštita od buke od 35 dB-45dB
- "D" Otpornost na sile vetra I udaranja, kiše I leda, što omogućava ugradnju naših prozora do visine 100m
- Lako se održava
- Nepotrebna konzervacija (ne farbaju se)
- THERMOSTAKLO (duplo) 4/15/4
- Zapadna tehnologija kvaliteta
- Izrada po meri I u više boja

022/80-313

063/508-813

THERMOPLAST
ŠIMANOVCI

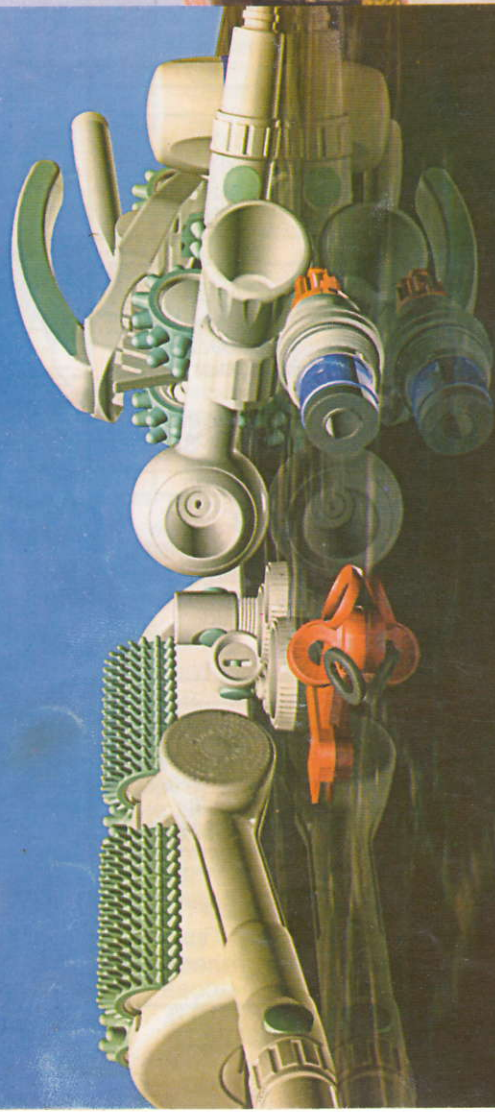
BUTIK BUBA

Poslovne jedinice:

1. Šimanovci
2. Pećinci, tel:022/86-629
3. Ruma, tel:022/424-466

A L A T N I C A
PEŠOVIĆ

P R O G R A M

Termomoni

